

IMAGI-ZOO: UN ANIMALARI EXTRAORDINARI.

Hui estem d'enhorabona a l'Imagi-Zoo, per fi ha eclosionat l'ou de l'aneconda!

L'aneconda és un animal mig ànec i mig anaconda. Un animal molt especial que té cap i ales d'ànec i cos de serp. Pot arribar fins a 4 metres però ara és poc més que un cuquet.

Fa un sorollet molt graciós «shhhcuac, shhhcuac» deu estar famolenc!

Us preguntareu on estan els seus pares, però aneconda és el primer animal de la seua espècie. En aquest zoo tots els animals naixen de la imaginació, i no tenim clar què menjarà. Haurem d'investigar.

Al zoo hi ha un tub molt gran que baixa des d'un núvol en forma de cervell, pareix un tobogan i d'ací venen els ous.

No venen ous tots els dies, normalment venen quan he tingut un dia molt emocionant o divertit. (No us he contat que el zoo està en els meus somnis?).

Normalment un ou tarda en eclosionar unes hores però l'ou d'aneconda ha tardat 2 dies!

Vaig a contar-vos més animals que tinc al zoo:

El meu animal favorit és l'hamsterlleó, mig hàmbster i mig lleó, té cap de lleó i cos i tamany de hàmbster, com que és tan xicotet no mosega i és tan carinyós i té un pel tan suau que és sense dubte el meu favorit.

També tenim alguna raresa. Tenim un micordinador, és mig mico i mig ordinador. Em resulta molt útil perquè de vegades m'explica coses que jo no sabia, com per exemple què menja l'aneconda. (És omnívor, per si teniu curiositat).

És molt savi, té totes les respostes i sap més que ningú del Imagi-zoo.

Espereu! Acaba de baixar un ou pel tub i anem a posar-lo al niu. Encara no he arribat al niu i m'avisen de que ha baixat un altre, i un altre, un altre... ja van 28! I estan començant a obrir-se!

Li pregunte a micordinador què està passant, però aquesta vegada ni ell té la resposta, però si que em diu que dels ous estan eixint dinodrils, una mescla de velociraptor i cocodril amb unes dents molt afilades de cocodril i una cua llarga que el fa molt veloç també sota l'aigua, a més d'un cos de velociraptor que dona molta por.

Tots els animals del zoo corren a amagar-se. Els que volen, com l'aneconda, s'en van volant a un lloc on no arriben els dinodrils, els que saben trepar, pugen als arbres més alts, altres, caven sota terra per amagar-se i el pobre hamsterlleó s'en ve corrent cap a mi per a que l'abrace. Està tremolant de por.

Micordinador, el hamsterlleó i jo, ens dirigim al refugi per a amagar-nos i poder idear un pla per acabar amb la invasió dels dinodrils.

Els dinodrils estan trencant-ho tot! El parc on juguem, les habitacions dels animals i ara mateix estan furtant tot el menjar dels menjadors! Em de frenar-los!

Li demane a micordinador que busque com parar als dinodrils, no volem fer-lis mal.

Micordinador diu que els dinodrils quan acaben de nàixer son criatures molt famolenques i que el seu menjar preferit son les xulles i odien les verdures. Crec que tenim la solució:

Anem a fer una comanda online de xulles al nostre millor carnisser per a que ens les envie pel tub. El problema serà arribar fins al tub sense que ens mengen els dinodrils!

De sobte hamsterlleó ix de davall d'un cistell on s'havia amagat cobert per una fulla d'espínac. Què intel·ligent! Acaba de trobar la solució!

Ens cobrim tot el cos de verdures: bròcoli, bajoquetes, fulles de bledes, d'espínac... una disfressa molt verda i ens dirigim molt junts cap al tub per arreplegar les xulles que ja estan començant a sortir.

Una vegada que tenim les xulles, decidim començar a cuinar-les per a que l'olor cride l'atenció dels dinodrils que estan començant a sacsejar els arbres per a que caiguen els animals, no tenim massa temps.

Fiquem totes les xulles dins d'una olla ben gran i ja que tenim també les verdures, les fiquem. No ens agrada malgastar el menjar.

A l'aroma de les xulles comencen a vindre els dinodrils que es menjen un bon plat cadascú (apartant les verdures... com no!). De sobte notem que alguna cosa està començant a canviar: els dinodrils estan canviant de color. Abans eren verds com els cocodrils, però ara estan fent-se grisos amb taques i línies blaves, una pell molt brillant!

Micordinador busca informació i ens conta que els dinodrils estan passant d'etapa i que ja no son bebés i al haver tingut contacte amb un humà en la fase de bebé, es fan dòcils.

Tan sols hi ha que tenir cura per a que no passen mai molta fam perquè es tornen molt inestables i la pell canvia a verda altra vegada.

La resta d'animals també han olorat el menjar i estan sacant el cap dels seus amagatalls. Amb una senya els dic que poden arrimar-se amb cura a menjar amb nosaltres, esperem que els dinodrils no es posen nerviosos...

Però al mirar als dinodrils m'adone de que la majoria estan dormits! Uns amb el cap dins del plat, altres panxa per amunt tirats a terra, altres amb la baba penjant i altres a punt de caure de la son... com son els bebés!

La resta d'animals s'acosten i comencen a menjar.

Tan sols ens queda saber perquè han vingut tants dinodrils de colp. Li pregunte a micordinador i em conta que els dinodrils formen famílies molt grans i viuen junts, que els agraden els ecosistemes amb un riu, molta ombra i abundant menjar.

Mentre els dinodrils dormen ens posem mans a l'obra a construir la seua casa junt al bosc que hi ha al costat del nostre riu, eixa serà la seua nova llar.

De sobte... PI PI PI PI!! PI PI PI PIIIIIIIIII!!

Ohhh, ja es l'hora de despertar, espere que hui siga un dia molt divertit i emocionant per a que a la nit vinguen nous ous al meu zoo, estic desitjant saber quina aventura viurem aquesta nit.

